

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 42455-12-13 ברוך נ' קפלן

תיק חיצוני:

בפני **כב' השופטת הבכירה כאמלה ג'דעון**

תובע **פלוני**
ע"י ב"כ עוה"ד ע. אטיאס ואח'

נגד

נתבע **אלמוני**
ע"י ב"כ עוה"ד א. גת ואח'

פסק דין

- 1
2
3 1. לפניי תביעה לתשלום פיצויים בגין עוולת תקיפה לפי סעיף 23 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש].
4
5 2. התובע יליד שנת 1938, אלמן ואב לארבעה ילדים, מתגורר בכרם מהר"ל.
6
7 הנתבע יליד שנת 1951 מתגורר בשכנות לתובע.
8
9 בין הצדדים קיים סכסוך ארוך שנים בנוגע לגבולות החלקות שבבעלותם, שהיה מלווה
10 באיומים ומעשי אלימות.
11
12 3. לטענת התובע, ביום 27.3.11, עת טיפל בטרקטור שבבעלותו, הוא הותקף במפתיע על ידי
13 הנתבע, אשר היכה בו באגרופיו עם חפץ מתכתי כהה, וגרם לו לחבלות כדלקמן: שבר ברצפת
14 עין ימין, שבר באף, דימום תת לחמי נרחב, ושבר בגשר שיניים קדמי עליון (להלן "האירוע").
15
16 4. בעקבות האירוע נזקק התובע לאשפוז ולניתוח עם הרדמה, והיה במעקב רפואי כמפורט
17 בתצהירו. חוות דעת רפואית ערוכה על ידי ד"ר ליאון ארדקיאן מומחה לכירורגיה פה ולסת
18 אשר צורפה לכתב התביעה קבעה כי לתובע נותרה נכות צמיתה בעקבות האירוע בשיעור של
19 25%. כמו כן נקבע כי התובע יזדקק לטיפולים רפואיים לתיקון נזקי האירוע בעלות של
20 100,000 ₪.
21
22 5. הנתבע לא הכחיש את קרות האירוע, אם כי טען לנסיבות אחרות של התרחשותו.
23
24 לגרסתו, ביום האירוע הבחין בתובע דוחף סלעים גדולים באמצעות טרקטור אל עבר דרך
25 גישה שהובילה לחצרו, ותוך חסימת הדרך הנ"ל. לאור ניסיון העבר, הוא יצא עם מצלמה

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 42455-12-13 ברוך נ' קפלן

תיק חיצוני:

- 1 והחל לצלם את התובע במעשיו. בתגובה לכך, התובע ירד מהטרקטור, ניגש אליו וחטף בכח
2 את המצלמה מידי, ובידו הפנויה תפס בזקנו של הנתבע והחל למשוך אותו כלפי מטה. מחשש
3 לנפילה ארצה, הגיב הנתבע באגרופים לכיוון פניו של התובע במטרה להשתחרר מהאחיזה
4 שלו ולהדוף את התקיפה. כתוצאה מכך, התובע שחרר אותו לשנייה, אך מיד תקף אותו שוב
5 על פי הנטען, וניסה שוב לתפוס בזקנו. הנתבע השיב שוב באגרופים, ומשהבחין כי לתובע יורד
6 דם מאפו, החליט מיידית לסגת והלך לכיוון ביתו. בעודו מתקדם לביתו, התובע זרק לעברו
7 אבן גדולה אשר פגעה בשוקיו מאחור של הנתבע והפילה אותו ארצה. הנתבע קם והמשיך
8 בדרכו, ואז התובע זרק לעברו צמיג גלגל רכב, אשר החטיא אותו.
9
10 בנסיבות שתוארו לעיל, טען הנתבע כי הוא חוסה תחת ההגנה הקבועה בסעיף 24(1) לפקודת
11 הנזיקין, וכי האשם לאירוע רובץ כולו על התובע.
12
13 6. בנוסף הכחיש הנתבע את הנזק הנטען, והגיש חוות דעת רפואית מטעמו ערוכה על ידי פרופ'
14 סאמר סרוג'י מומחה לכירורגית פה ולסתות, שבה נקבע כי לתובע לא נותרה כל נכות בתחום
15 פה ולסת בעקבות האירוע, וכי עלות הטיפול בשיניים 11 ו-12 ותיקון שבר כותרתי הינה בסך
16 של 2,200 ₪.
17
18 7. לאור הפערים בין שתי חוות הדעת שהוגשו, מונה ד"ר שלמה ברק מומחה לניתוחי פה ולסת,
19 כמומחה רפואי מטעם בית המשפט. ד"ר ברק קבע כי לתובע לא נותרה כל נכות בעקבות
20 האירוע, וציין כי השברים בדפנות ארובת עין ימין נרפאו והתאחו בעמדה תקינה לחלוטין, וכי
21 לא נותרה כל הפרעה תפקודית ו/או אסתטית כתוצאה מהחבלה. עוד קבע כי לא נגרם כל נזק
22 לעצב האינפרה-אורביטלי הימני, וכי שבר האף עבר רדוקציה תקינה, והאף נמצא במנח תקין
23 לחלוטין. בתשובה לשאלת הבהרה הוסיף וציין כי התובע סבל מנכות זמנית בשיעור של 50%
24 למשך 18 ימים. לעניין השיניים קבע ד"ר ברק כי התובע יזדקק ל-6 כתרים בעלות כוללת של
25 15,000 ₪,
26
27 ההליך הפלילי 8.
28
29 בגין האירוע הוגש כתב אישום כנגד הנתבע לבית המשפט השלום בחדרה (ת.פ. 12-01-32089).
30
31 9. לאחר ששמע את העדויות ובחן את הראיות, נתן בית המשפט (כב' השופט טורס), ביום
32 4.12.12, הכרעת דין מפורטת ומנומקת שבה החליט לאמץ את גרסת הנתבע, וקבע כי עדותו
33 של התובע הותירה עליו רושם שלילי לעומת עדותו של הנתבע שהיתה הגיונית, עקבית
34 והשתלבה עם יתר הראיות.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 42455-12-13 ברוך נ' קפלן

תיק חיצוני:

- 1
2 בהכרעת דין זו, תיאר בית המשפט את הרקע לאירוע, לרבות הרשעתו של התובע בעבירות
3 בנייה כחודש לפני האירוע נשוא התביעה, בעקבות תלונה על חריגת בניה שהוגשה על ידי
4 הנתבע (סעיף 8 בהכרעת הדין), וכן את נסיבות התרחשות האירוע על פי גרסתו של כל אחד
5 מהצדדים. לאחר בחינה מדוקדקת של העדויות וניתוח נרחב של התשתית העובדתית,
6 ובדיקת כל ההיבטים שעלו מעדויות הצדדים, קבע בית המשפט כממצא עובדתי כי האירוע
7 התרחש בשני שלבים. השלב הראשון התחיל עת נסע התובע בטרקטור והזיז אבנים גדולות
8 המצויות בין החלקות. משהבחין בכך הנתבע, יצא מביתו והחל לצלם את התובע במעשיו.
9 התובע ירד מהטרקטור, ניגש אל הנתבע ואחז בזקנו בחוזקה תוך שהוא מושך אותו כלפי
10 מטה. בתגובה היכה הנתבע בתובע מספר אגרופים על מנת להשתחרר מהאחיזה (להלן
11 "השלב הראשון"). לאחר שהתובע עזב את זקנו של הנתבע לא חדל הנתבע מהכות את התובע
12 (להלן "השלב השני"). עוד קבע בית המשפט כי מהתשתית הראייתית שהונחה בפניו לא
13 היתה אפשרות לקבוע בבירור מהן החבלות שנגרמו לתובע בשלב השני להבדיל מהשלב
14 הראשון, וכי לא מן הנמנע כי השברים היו תוצאה של המהלומות אשר ספג התובע בשלב
15 הראשון ואילו המהלומות אשר ספג בשלב השני גרמו לו לחבלות "קלות" יותר, שלא התבטאו
16 בשברים אלא בנפיחות ואדמומיות.
17
18 בנסיבות אלה זיכה בית המשפט את הנתבע מאחריות לשלב הראשון של האירוע תוך שהוא
19 קובע לגבי שלב זה, כי עומד לנתבע הסייג של הגנה עצמית על פי סעיף 34 לחוק העונשין,
20 והרשיע אותו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, ביחס
21 לשלב השני של האירוע.
22
23 10. ביום 3.6.13, גזר בית המשפט על הנתבע 5 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, 5
24 חודשי מאסר על תנאי, ופיצוי לתובע בסך של 15,000 ₪.
25
26 11. על הכרעת הדין וגזר הדין הוגש ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה (עפ"ג 13-07-13).
27 בפסק הדין שניתן ביום 28.11.13, אימצה ערכאת הערעור את קביעותיו העובדתיות של בית
28 משפט השלום, אם כי השופטים נחלקו בדעותיהם בסוגיית היקף תחולתו של סייג ההגנה
29 העצמית, כאשר דעת הרוב (כב' השופטים סעב וברלינר) קבעה כי מחמת משכו הקצר של
30 האירוע לא ניתן לחלקו לשני שלבים, וכי יש להחיל את הסייג של הגנה עצמית על האירוע
31 בכללותו, לעומת דעתו החולקת של סגן הנשיא כב' השופט גריל שלפיה קבע כי ההבחנה בין
32 שני שלבי האירוע ואי החלת סייג ההגנה העצמית על השלב השני של האירוע, היתה מוצדקת
33 בנסיבות המקרה שבפנינו, ונתמכת בתשתית הראייתית.
34

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 42455-12-13 ברוך נ' קפלן

תיק חיצוני:

12. בהתאם לדעת הרוב, זוכה הנתבע. בשולי פסק הדין התייחס בית המשפט המחוזי לפיצוי הכספי שנפסק לתובע, וקבע כדלקמן:

1
2
3
4 "נוכח תוצאת פסק הדין, אמור המתלונן [קרי התובע, כ.ג.]
5 להשיב את כספי הפיצויים שהועברו אליו בהתאם לגזר דינו של
6 בית משפט קמא, ואולם, אנו מוסיפים ומורים, שככל שהמתלונן
7 הגיש תביעת נזיקין כנגד המערער בגין האירוע נשוא הדין, או
8 אם יגיש תביעה כזו בתוך 30 יום מהיום, כי אז תעוכב החזרת
9 כספי הפיצויים הנ"ל, וזאת עד להכרעה בתביעת הנזיקין
10 האזרחית"

11
12 13. ביום 25.12.13 הוגשה התביעה דן שבה עתר התובע לחייב את הנתבע בתשלום פיצויים בגין
13 נזקי הגוף שנגרמו לו בעקבות האירוע.

14
15 14. לאחר שהוגשו תצהירי עדויות ראשיות מטעם הצדדים, וערב המועד שנקבע לשמיעת
16 העדויות, הגישו הצדדים הודעה על הסדר דיוני שלפיו כל אחד מוותר על חקירת עדי הצד
17 השני, וביקשו מתן פסק דין על בסיס חומר הראיות המצוי בתיק בית המשפט, ומבלי לוותר
18 על טענות. הסכמה זו קיבלה תוקף של החלטה.

19
20 13. דיון

21
22 לאחר שעיינתי בחומר הראיות ובסיכומי הצדדים ושקלתי את טיעוניהם, הגעתי למסקנה כפי
23 שיפורט להלן. אולם טרם הפירוט, ולאור הטענות שהועלו בסיכומי הצדדים, אציין כי
24 מושכלות יסוד הן כי זיכוי בהליך פלילי אינו חוסם את דרכו של הנפגע/המתלונן מלהגיש
25 תביעה נזיקית כנגד המעוול בגין המעשה העוולתי, שכן מדובר בשתי מערכות המושתתות על
26 חוקים שונים, שיקולים שונים ורמת הוכחה שונה.

27
28 14. כל אחד מהצדדים חזר בסיכומיו על הגרסה העובדתית שהועלתה על ידו בהליך הפלילי, תוך
29 הפנייה לפרצות בגרסת הצד השני. כך למשל התובע חזר בתצהיר עדות ראשית שלו על הטענה
30 שלפיה האירוע החל עת טיפל בטרקטור שבבעלותו, תוך שימת דגש על גורם הפתאומיות. עוד
31 טען כי האירוע התרחש בתוך השטח שבבעלותו והפנה לתכנית מדידה שצורפה לתצהירו.
32

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 42455-12-13 ברוך נ' קפלן

תיק חיצוני:

- 1 לעומת זאת, הנתבע חזר על גרסתו העובדתית שלפיה האירוע החל במעשה תקיפה מצד
 2 התובע עת נטל ממנו בכח את המצלמה ואחז בזקנו ומשכו כלפי מטה, והפנה לתמונות שצולמו
 3 ביום האירוע התומכות בגרסתו על פי הנטען.
 4
- 5 15. לאחר שבחנתי את הטיעונים שהועלו על ידי ב"כ הצדדים, ובהתחשב בעובדה שגרסאותיהם
 6 העובדתיות של הצדדים לא עמדו במבחן החקירה הנגדית בפניי, אין לי אלא לאמץ את
 7 קביעותיו של בית משפט השלום בחדרה (כב' השופט טורס) לגבי נסיבות התרחשות האירוע,
 8 המוסתתות לא רק על התרשמותו האישית מהעדים, אלא גם ובעיקר, על התשתית
 9 הראייתית שנפרשה בפניו, ועל ניתוח ענייני, הגיוני ומשכנע של הנתונים שהובאו בפניו. יוזכר
 10 כי קביעותיו העובדתיות של בית משפט השלום אומצו גם על ידי ערכאת הערעור.
 11
- 12 16. על כן, הנני קובעת כי האירוע החל עת הזיז התובע אבנים בתוך גבולות החלקות, וכשהבחין
 13 בנתבע מתעד אותו במצלמתו, הוא ירד מהטרקטור, ניגש אל הנתבע ואחז בזקנו תוך שהוא
 14 מושך אותו כלפי מטה. בתגובה, היכה הנתבע את התובע באגרופים על מנת להשתחרר
 15 מהאחיזה. לאחר שהתובע עזב את זקנו של הנתבע, לא חדל הנתבע מהכות את התובע.
 16
- 17 אציין כי גרסה זו אף מתיישבת עם האמור בכתב התביעה שהוגש על ידי התובע, שבו נטען כי
 18 האירוע התרחש **במסגרת דין ודברים שהוחלפו בין הצדדים** ועל רקע סכסוך ארוך שנים
 19 הקיים ביניהם בנוגע לגבולות החלקות שבבעלותם (ראה סעיף 7 לכתב התביעה), וזאת בשונה
 20 ממה שנטען בתצהיר עדות ראשית של התובע שלפיו האירוע התרחש בפתאומיות, עת עסק
 21 בטיפול הטרקטור שלו (ראה סעיף 3 לעיל).
 22

17. עוולת התקיפה

סעיף 23(א) לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] קובע כדלקמן:

27 "תקיפה היא שימוש בכוח מכל סוג שהוא, ובמתכוון, נגד גופו
 28 של אדם על ידי הכאה, נגיעה, הזזה או בכל דרך אחרת, בין
 29 במישרין ובין בעקיפין, שלא בהסכמת האדם או בהסכמתו
 30 שהושגה בתרמית, וכן נסיון או איום, על ידי מעשה או על ידי
 31 תנועה, להשתמש בכוח כאמור נגד גופו של אדם, כשהמנסה או
 32 המאיים גורם שהאדם יניח, מטעמים סבירים, שאכן יש לו
 33 אותה שעה הכוונה והיכולת לבצע את זממו"
 34

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 42455-12-13 ברוך נ' קפלן

תיק חיצוני:

סעיף 24 (1) לפקודה קובע כדלקמן:

"בתובענה על תקיפה תהא הגנה לנתבע אם –

(1) עשה את המעשה בסבירות כדי להגן על עצמו או על זולתו מפני פגיעה בחיים, בגוף, בחירות או ברכוש, והיחס בין הנזק שסביר היה שייגרם מהמעשה לבין הנזק שסביר היה שיימנע על ידיו, היה סביר"

בעניינינו, אין מחלוקת כי השימוש בכח אשר הופעל על ידי הנתבע, במתכוון, כלפי התובע כמתואר לעיל, הינו בגדר מעשה תקיפה על פי ההגדרה שבחוק. אולם נשאלת השאלה, האם בנסיבות המקרה שבפנינו, חוסה הנתבע תחת ההגנה הקבועה בסעיף 24(1) הנ"ל?

18. לצורך החלת ההגנה הנ"ל, על הנתבע להוכיח התקיימותם של ארבעה יסודות: (א) התגוננות מפני שימוש בכוח מצד התובע. (ב) השימוש בכוח נעשה שלא כדין. (ג) הנתבע לא חרג במעשהו ממידת הנחיצות הסבירה למטרת ההגנה. (ד) היחס בין הנזק שנגרם לתובע לבין הנזק שהנתבע רצה למנוע לא היה בלתי סביר (ראה ע"א 347/72 אסעד שהלא נ' חנניה בן שבת, פ"ד כז(1) 815, ע"א 11172/05 זיו אלון נ' נועם חדד ואח' (פורסם בנבו, 21.10.2009).

בעניינינו, לא שוכנעתי כי המהלומות אשר הטיח הנתבע בתובע, במיוחד בשלב השני של האירוע, היו נחוצות למטרת ההגנה, וכדברי כב' השופט טורס:

"הנאשם הודה כי המכות שהיכה את המתלונן בשלב הראשון הביאו לשחרור אחיזתו של המתלונן. משלב הזה לדעתי לא היה הנאשם רשאי להמשיך להכות את המתלונן ואין לראות במעשיו משום הגנה עצמית. הנאשם לא תיאר כל תקיפה קונקרטית שתקף אותו המתלונן בשלב זה אלא טען כי "הוא עוד פעם תקף אותי וניסה לתפוס את זקני" (עמ' 26 ש' 3). הנאשם לא פירט מהי התקיפה שתקפו המתלונן בשלב זה, לא בחקירה הראשית ואף לא בנגדית ונראה כי לא בכדי, שכן בשלב זה הנאשם לא הותקף כלל. עדותו של הנאשם הייתה קולחת ומפורטת והוא היטיב לתאר את המאורעות. לו היה המתלונן תוקף אותו בשלב זה, היה הוא מפרט כדבעי את התקיפה כפי שעשה ביחס לשלב

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 42455-12-13 ברוך נ' קפלן

תיק חיצוני:

הראשון. על כן אני קובע כי בשלב השני הנאשם לא הותקף"

(סעיף 41 בהכרעת הדין)

עוד הוסיף בית המשפט וקבע כי הנתבע לא היה בסכנה מוחשית כלשהי לאחר השלב הראשון של האירוע, ויוזכר כי במועד האירוע התובע היה בן 73 שנה.

19. בנוסף, לא שוכנעתי כי הנזק שנגרם לתובע ואשר התבטא בשבר ברצפת ארובת עין ימין (אחורית וקדמית), שבר באף, דימום תת לחמי נרחב, ושבר בגשר שיניים קדמי עליון, עומד ביחס סביר לנזק שהנתבע ביקש למנוע באמצעות פעולת ההתגוננות.

20. אשר על כן, הנני קובעת כי הנתבע לא חוסה תחת ההגנה המנויה בסעיף 24(1) לפקודת הנזיקין, בגין מעשה התקיפה שבוצע על ידו.

אמנם לא נעלמה מעיניי קביעתם של שופטי הרוב בערכאת הערעור, בדבר החלת סייג ההגנה העצמית על האירוע בכללותו, אולם קביעה זו יפה היא להליך הפלילי להבדיל מההליך הנזיקי הנשען על תכליות ורציונאליים שונים.

בנוסף אציין כי אף אם הייתי מחילה את סייג ההגנה העצמית על השלב הראשון של האירוע כפי קביעתו של בית המשפט השלום, לא היה לדבר נפקות על ההליך דנן, בהתחשב בעובדה שלתובע נגרם נזק שאינו ניתן לחלוקה על פי קביעתו של בית משפט השלום אשר לא נסתרה, ומשכך, הנתבע יאלץ לשאת במלוא הנזק שנגרם לתובע, בהעדר הוכחה אחרת.

21. אשם תורם

לאור השתלשלות האירוע כפי שתוארה בסעיף 16 לעיל, על התובע רובץ אשם משמעותי להתרחשות האירוע, שכן אלמלא פנייתו אל הנתבע ונטילת המצלמה מידיו בכוח, והאחיזה שלו בזקנו של הנתבע, האירוע לא היה מתפתח כפי שהתפתח, והנזק שנגרם לו היה נמנע.

על כן, הנני מטילה על התובע אשם תורם להתרחשות אירוע התקיפה בשיעור של 50%.

אציין כי הטענה שהועלתה על ידי התובע ושלפיה האירוע התרחש בתוך שטח גבולו ומשכך קמה לו ההגנה הקבועה בסעיף 24(2) לפקודת הנזיקין, לא הוכחה כדבעי, הגם שלא יכולתי לייחס משקל משמעותי למפת המדידה אשר צורפה לתצהירו של התובע ללא שמיעת עדויות הצדדים בעניין, דבר שנמנע ממני לאור ההסכמה הדיונית שאליה הגיעו הצדדים כאמור.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 42455-12-13 ברוך נ' קפלן

תיק חיצוני:

- 1
2 **מעילה בת עוולה לא תצמח זכות תביעה** .22
3
4 הנתבע טען כי דין תביעתו של התובע להידחות מכח הדוקטרינה של "מעילה בת עוולה לא
5 תצמח זכות תביעה".
6
7 אינני מקבלת טענה זו. כבר נפסק כי גם בהתקיים התנהגות פלילית מצד הניזוק, יש לאזנה
8 מול האינטרס הציבורי בהטלת האחריות על מזיק אשר גרם לנזק בהתנהגותו העוולתית, וכי
9 הדוקטרינה הנ"ל תחול רק במקרים שבהם מידת ועוצמת הפלילות וחוסר המוסריות
10 הטמונים בהתנהגותו של הניזוק, לוקים בקיצוניות, וקיים קשר סיבתי בין המעשה הפסול
11 לבין הנזק שנגרם (ראה פרשת זיו אלון המוזכרת לעיל).
12
13 בענייננו, למרות הפסול שבק בהתנהגותו של התובע, לא שוכנעתי כי התנהגותו הנ"ל הגיעה
14 ל"דרגת פלילות" המצדיקה את נישולו מהזכות להיפרע על נזקיו, ובנוסף לא שוכנעתי כי
15 קיים קשר סיבתי בין התנהגותו הבלתי חוקית הנ"ל לבין הנזק שנגרם לו.
16
17 **הנזק** .23
18
19 **אובדן הכנסות**
20
21 במועד האירוע, התובע היה בן 73 שנה, אלמן ואב לארבעה ילדים. לטענתו, עובר לאירוע הוא
22 עבד במשתלה שבבעלותו, ובמתן שירותי פיקוח וניהול עבודות תשתית, עפר וכבישים על פי
23 הנתען, בהיותו קבלן רשום.
24
25 לטענתו, כשבועיים לפני האירוע, הוא חתם על חוזה העסקה לתפקיד של מנהל פיקוח עבודה
26 בכיר בפרויקטים עבור חברת אחים בן רחמים (צפון) בע"מ, והיה אמור להתחיל את העבודה
27 ביום 1.4.11 לתקופה של חמש שנים לפחות, בשכר חודשי של 20,000 ₪. בעקבות האירוע
28 נבצר ממנו לקיים את ההסכם, ובמצבו הנוכחי הוא אינו יכול למצוא עבודה אחרת בתנאים
29 דומים. על כן הוא עתר לפיצוי בגין ביטול ההסכם ואובדן הכנסות בסך של 1,200,000 ₪.
30
31 אין בידי לקבל את טענותיו הנ"ל של התובע. .24
32
33 התובע לא הוכיח את עברו התעסוקתי, ומלבד דוחות הכנסות והוצאות בגין שותפות
34 במשתלה ובמטע בננות, לא הוצגו על ידו ראיות התומכות בטענותיו לגבי עברו וכושרו

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 42455-12-13 ברוך נ' קפלן

תיק חיצוני:

1 התעסוקתי עובר לאירוע. אמנם התובע צירף את תצהירו של מר שמעון בן רחמים וכן העתק
 2 מהסכם ההעסקה לתמיכה בטענותיו הנ"ל, אולם לא יכולתי לסמוך על המסמכים הנ"ל ללא
 3 העמדתם במבחן החקירה הנגדית, וזאת לאור העדר עבר תעסוקתי כאמור, מערכת היחסים
 4 ארוכת השנים בין התובע לבין מר רחמים, ומסמכים רפואיים ואחרים שאליהם הפנה הנתבע
 5 בדבר מצבו הרפואי של התובע עובר לאירוע. כך הפנה הנתבע לפרוטוקול הדיון שהתקיים
 6 ביום 3.2.11, היינו כחודש לפני האירוע, בפני הוועדה המחוזית לתכנון ובניה (תו"ח - 5249-01
 7 10), ובו תועדו דברי התובע כדלקמן:

8
 9 **"אני למזלי חטפתי דלקת פרקים לא טובה וזה מאוד מפריע לי**
 10 **בחיי היום יום וגם לעבוד. שנית, אני עשיתי הרבה מאמצים**
 11 **ולאחרונה זהו לי חוליות ויש לי שני דיסקים מרוסקים כך שאני**
 12 **לא מסוגל לעבוד. אני לא נכנס לעבודות גדולות כי אני לא מסוגל.**
 13 **אני מטופל אצל רופאים ומקבל זריקות וקשה לי"**

14
 15 בנוסף הפנה הנתבע לדו"ח רפואי של ד"ר יון אמיר מיום 9.11.10, היינו כארבעה חודשים לפני
 16 האירוע, אשר הועבר לעיונו של מומחה בית המשפט, ושבו נכתב בין היתר כי **"החולה [קרי**
 17 **התובע, כ.ג.] .... מוגבל מאוד בתפקוד יום-יומי, יכולת הליכה ועמידה ואינו כשיר לעבודות**
 18 **פיזיות ולמאמץ כלשהו"**.

19
 20 25. במצב דברים זה, לא יכולתי לקבל את טענותיו של התובע בעניין הפסד ההכנסות הנטען על
 21 ידו, והנני קובעת כי לא הוכח הפסד השתכרות, לתקופות העבר והעתיד, בעקבות האירוע.

22
 23 26. **עזרה וסיוע מבני משפחה**

24
 25 התובע אושפז למשך 8 ימים בעקבות האירוע, והיה באי כושר זמני בשיעור של 50% למשך
 26 18 ימים. למרות טענתו כי נזקק לעזרה וסיוע מאת בני משפחתו בתקופה שלאחר האירוע, לא
 27 הוגש על ידו כל תצהיר התומך בטענתו הנ"ל.

28
 29 במצב דברים זה, הנני מעמידה את הפיצוי המגיע לו בגין עזרה וסיוע מבני משפחה, על דרך
 30 האומדנה, **על סך של 5,000 ₪.**

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 42455-12-13 ברוך נ' קפלן

תיק חיצוני:

27. עלות אובדן כתרים

1 מומחה בית המשפט ציין בחוות דעתו כי התובע נמנע מלגלות לו את שם הרופא אשר ביצע לו
 2 את ששת הכתרים, ולא המציא עותק מהרשומות הרפואיות של הרופא. על כן הוא העמיד את
 3 עלות שיקום הכתרים על סך של 15,000 ₪, על פי מחיר ממוצע לכתר.
 4 בהתחשב בהלכה הקובעת כי הימנעות מהצגת ראיה הנמצאת ברשות בעל דין, פועלת לחובתו,
 5 ומשלא ניתן לשלול כי הטיפולים ניתנו לתובע ללא תמורה, במסגרת הסדרים טיפוליים כאלה
 6 ואחרים, אינני פוסקת פיצוי בגין רכיב זה.

28. כאב וסבל

7 התובע היה בן 73 במועד האירוע. החבלות שנגרמו לו בעקבות האירוע התרפאו, ולא הותירו
 8 אצלו נכות רפואית צמיתה על פי קביעת מומחה בית המשפט אשר לא נסתרה.
 9 יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מהסבל שנגרם לתובע בעקבות האירוע והניתוח שעבר
 10 והטיפולים הרפואיים שנזקק להם כמפורט בתצהירו. על כן הנני מעמידה את הפיצוי המגיע
 11 לו תחת ראש נזק של כאב וסבל על סך של 25,000 ₪.

29. לסיכום

12 נזקיו של התובע כתוצאה מאירוע התקיפה מסתכמים בסך של 30,000 ₪ כמפורט לעיל.
 13 מסכום זה יש לנכות 50% בגין אשמו התורם של התובע, והפיצוי המגיע לתובע מאת הנתבע
 14 לאחר הניכוי הנ"ל, עומד על סך של 15,000 ₪. סכום זה מתקזז מהסכום המגיע לנתבע מאת
 15 התובע על פי פסק דינו של בית המשפט המחוזי (ראה סעיף 12 לעיל).

16 לאור התוצאה הנ"ל, ובנסיבות העניין, הנני קובעת כי כל צד יישא בהוצאותיו. 30.

17 ניתן היום, י"ד חשוון תשע"ט, 23 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים. 31.

כאמלה ג'ידעון, שופטת בכירה

